

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19Csp/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204572
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418204572.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou v právnej veci žalobcu: WM Consulting @ Communication, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpený Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36866598, proti žalovanému: L. O., K. XX.XX.XXXX, O. Q. V., XXX XX V., o zaplatenie sumy 2.522,80 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti úroku vo výške 11,15 % ročne zo sumy 2.092,95€ od 26.09.2014 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.522,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.092,95 € od 26.09.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Súd **p r i z n á v a** žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 26.10.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.522,80 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 11,15% ročne zo sumy 2.092,95€ od 26.09.2014 a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.092,95 € od 26.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „právny predchodca“) na základe zmluvy zo dňa 07.11.2005 poskytol žalovanému k jeho bežnému účtu kontokorentný úver do výšky úverového rámca 43.000,-Sk s premenlivou ročnou úrokovou sadzbou 11,15%. Dňa 28.09.2007 uzavrel žalovaný s právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, ktorou sa nahradila zmluva o kontokorentnom úvere. Žalovaný splnil podmienky pre poskytnutie povoleného prečerpania, bolo mu poskytnuté povolené prečerpanie, pričom oznámením o zmene povoleného prečerpania došlo k navýšeniu povoleného prečerpania až do výšky 55.730,10Sk. Žalovanému bol teda povolený debetný zostatok na jeho bežnom účte do výšky 1.850,-€. Žalovaný povolené prečerpanie počas celej doby trvania zmluvného vzťahu aktívne využíval, t.j čerpala poskytnuté povolené prečerpanie v rôznych výškach a následne úhradami dorovnal zostatok na bežnom účte. Žalovaný však prekročil výšku povoleného prečerpania, t.j. dostal sa do nepovoleného prečerpania, a toto nepovolené prečerpanie nedorovnal, čím porušil zmluvné podmienky, preto bol právny predchodca žalobcu nútený zastaviť poskytovanie povoleného prečerpania a odstúpil od zmluvy v súlade s obchodnými podmienkami a zákonom. Dňa 25.09.2014 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok postúpená na žalobcu, ktorú skutočnosť právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému oznámením zo dňa 07.10.2014.

2. Súd vydal v skrátenej konaní platobný rozkaz sp. zn. 19Csp/85/2018-61 zo dňa 21.11.2018, ktorý bol pre jeho nedoručenie žalovanému Uznesením sp. zn. 19Csp/85/2018-79 zo dňa 26.02.2019 zrušený. Vzhľadom k tomu, že žalovaný zásielky súdu na adrese uvedenej žalobcom nepreberal a v registri obyvateľov SR má evidovaný pobyt Q. V., súd pri doručovaní súdnych písomností postupoval v súlade s § 5 zák. č. 253/1998 o hlásení pobytu občanov SR oznámením na úradnej tabuli mesta v spojení s oznámením na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu.

3. Súd prejednal vec na pojednávaní konanom dňa 04.06.2019, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu aj žalovaného. Žalovaný sa na pojednávanie bez ospravedlnenia neustanovil, preto súd s poukazom na § 180 veta druhá Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol, že pojednávať bude v jeho neprítomnosti.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, a to zmluvou o bežnom účte a poskytnutí balíka produktov a služieb zo dňa 07.11.2005, Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 28.09.2007, oznámením o zmene povoleného prečerpania zo dňa 15.01.2009, Osobitnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby a oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 07.10.2014, všeobecnými obchodnými podmienkami a zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. V konaní nebolo sporným, že právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 07.11.2005 so žalovaným zmluvu o bežnom účte a o poskytnutí balíka služieb, na základe ktorej zriadil žalovanému účet a poskytol mu kombináciu balíka služieb EXTRA. Následne zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 28.09.2007 poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému povolené prečerpanie po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky. Oznámením zo dňa 15.01.2009 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že s účinnosťou od 15.01.2009 došlo k zmene výšky povoleného prečerpania poskytnutého k účtu žalovaného na sumu 1.850,-€. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby (ďalej len „obchodné podmienky“), ktoré upravovali úročenie povoleného prečerpania a spôsob zániku zmluvy, pričom žalovaný v zmluve vyhlásil, že sa oboznámil s ich obsahom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

7. Právne nástupníctvo žalobcu vo vzťahu k jeho právnomu predchodcovi mal súd preukázané oznámením o poskytnutí pohľadávky zo dňa 07.10.2014, ktoré je adresované právny predchodcom žalobcu žalovanému.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 1 odsek 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 258/2001 Z. z.“), účinného ku dňu zavretia zmluvy, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

12. Podľa § 3 odsek 6 Zákona č. 258/2001 Z. z., pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o
a) úverovom limite, ak je stanovený,

- b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,
- c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

13. Podľa § 517 odsek 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

14. Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Z dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom mal súd preukázanú existenciu záväzkovo-právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným a v nadväznosti na zmluvné postúpenie pohľadávky aj aktívnu legitimáciu žalobcu v predmetnom spore. V súlade s § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka na preukázanie postúpenia pohľadávky postačuje dané oznámenie adresované dlžníkovi bez bližšieho preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky. Vzhľadom na vykonané dôkazy bolo nepochybné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o bežnom účte, ku ktorej dňa 28.09.2007 uzavrel zmluvu o poskytnutí balíka služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania prostriedkov na účte formou úverového rámca na bežnom účte, za odplatu v podobe úroku. Právny vzťah založený takouto zmluvou súd preto podriadil pod ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uzavretú zmluvu možno charakterizovať aj ako zmluvu spotrebiteľskú a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah ňou založený je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Zákon č. 258/2001 Z. z. účinný ku dňu uzavretia spornej zmluvy sa síce s poukazom na § 1 odsek 3 nevzťahoval na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu, avšak aj v takýchto prípadoch platilo, že spotrebiteľ musel byť pred uzavretím zmluvy písomne informovaný o špecifikovaných náležitostiach (§ 3 odsek 6 Zákona č. 258/2001 Z. z.). Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalobca v tomto smere uniesol dôkazné bremeno v zmysle preukázania písomného informovania žalovaného o poskytnutom úverovom limite ako aj o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby uzavretia zmluvy, ktoré boli obsahom pripojených obchodných podmienok a sadzobníka banky. Oboznámením sa so znením obchodných podmienok bol žalovaný zároveň informovaný aj o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy (v bode 3.3 obchodných podmienok).

16. Bolo nepochybné, že predmetom konania je záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere. Právny predchodca z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným zastavil poskytovanie povoleného prečerpania a odstúpil od zmluvy v súlade s bodom 8.4 v spojení s bodom 14 Obchodných podmienok. Dlžná suma k dátumu 25.09.2014 predstavovala sumu 2.522,80 € a pozostávala s istiny vo výške 2.092,95 € a príslušenstva vo výške 429,85 €.

17. Keďže žalovaný je preukázateľne v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy istiny 2.092,95 € od 26.09.2014 do zaplatenia. Pri určení výšky úroku z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej ku dňu 25.09.2014 (odo dňa počiatku omeškania uvedeného v žalobe), podľa ktorej by úrok z omeškania predstavoval 8,05% ročne. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka a § 3 odsek 1 v spojení s § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Keďže žalobca v žalobe požadoval nižší úrok z omeškania ako by mu prináležal podľa zákonnej úpravy a súd je jeho návrhom viazaný, súd žalobe aj v tejto časti vyhovel.

18. Keďže žalobca zobral žalobu späť v časti požadovaného zmluvného úroku vo výške 11,15% ročne zo sumy istiny 2.092,95€ od 26.09.2014 do zaplatenia, súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP a v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 odsek 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.